Confitebor tibi domine in toto corde meo

Preparantia sunt ista huius psalmi. Si liberet singula distinguere & temporis & gratia conderet
Primo, Confitebor, scilicet duplex confessio laudis & peccati. Sed Confessio peccati sola sit nihil & amara potius: quia facit tristes & est omnino desperatorium. Quia Iudas & demonum omnes cum confitentur se peccasse, sed non faciunt confessionem laudis. quia in confessione peccati est mens omnis [illegible] confiteri deo quam bonus. Et dare gloriam eius bonitati per fidem & spem misericordie eius. Sic ergo confessio laudis sola facit peccati confessionem cum potius est Zelus est presumptionem & superbie. Ut sicut pharisei in Evangelio de quibus dicitur: Confitebantur tibi in beneficiis eis. Sed non in ipsa malefecerant & peccaverunt tibi. Solum bona a te querunt. Non sua mala. Psalmus hic ille psalmus 31. Dixi confitebor adversum me iniustitiam meam domino &c.

Secundo Tibi. Nam Cain non faciunt desperantes qui iam se bene confitentur sua mala. Sed non deo quia non sperant ab eo veniam. Ideo non dant honorem deo ut ei peccata sua confiteantur & bonitatem eius. Sic Iudas fecit confessus non deo sed impiis & suis similibus. Ita & demones iam se & facinorosi faciunt. Deo non confitentes confessionem laudis, sed sibi ipsis confessionem peccati. Econverso presumptuosi deo confitentur confessionem laudis. Sed non sibi primum et se confessionem peccati. quia volunt divinum iusti videri. Ergo utraque confessio necessaria est & sic deus partes unius integralis confessionis. Sed melior pars est Confessio laudis & dignior velud forma & [illegible]

Tertio. In toto Corde meo. Aliqui duobus dominis volentes servire, dimidio corde deo & dimidio mundo & carni. Interimque sunt amare & possidere. Et ita claudicant in duas partes sicut Baal & deum colentes. Alii nec dimidio quidem corde, sed ore tantum deum confitentur. De quibus Isaie 29. Hic populus me labiis honorat, cor autem eorum longe est a me. Alii vero alieno & non suo confitentur, qui ipsi segnes ad bona alienis volunt meritis salvari & in securitate sua stulte pereunt. Cum sine propriis meritis aliena nihil prosunt. Ut de defunctis dicit b. Augustinus quod eis suffragia prosunt, qui hoc meruerunt ut eis prodessent. Et Matth. 25. Virgines prudentes fatuis nihil voluere dare. Quia ipse fatue nihil proprii habuerunt. Ubi autem est fundamentum proprii meriti: ibi potest fratrum potest adiuvare & superedificare. & sua merita quod ille rem hic remittere. Ideo multo omnino oportet est corde proprio confiteri deo

Quarto. In Consilio iustorum et Congregatione. Quare hoc? Quia laus eius in ecclesia sanctorum. Et in ecclesiis benedicite domino. Et exaltent eum in ecclesia plebis. Et Psalmo 67. In ecclesiis benedicite domino. Non in angulis & diverticulis hereticorum. Et tamen ecclesia extra nulla potest deo placere confessio. Et tamen in tabernaculis iustorum vox exultationis & salutis. Quia vero spiritualis conventus non est nisi vere iustorum. Corporalis corporalis autem potest esse sine vere iustis. vel saltem spiritualis conventus sine tamen corporali et vere iustis, tamen non vere iustis potest convenire. Ideo iustorum addit in Consilio & non tamen congregatione. Non tamen ideo fugienda est ut heretici insaniunt. Contra quos fortiter hic addit Congregatione. Ipsi enim volunt solum Consilium iustorum & congregationem nolunt. Quando est congregatio non additur iustorum. Ideo utrumque construunt & Congregationem nec sine iustis & sine Consilio iustorum haberi. Et deo confitetur in consilio iustorum (margin)